

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁתַּת חֵי־שָׂרָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כֹּרַךְ ד' - חֻלַק כ"ה

קוֹנְטֵרְס 115

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלַל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים

בְּסַפְרָא דָא יִפְקֹדוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֻל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֵשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיִה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

נר למאור

דבר המערכת

ממש כאדם המוצא שלל רב ששמוח מאד על שהוא רואה שבכל רגע ורגע הוא משתכר כסף וזהב למכביר, ברגע זה הוא מוצא תכשיט ששוה מאה דינרין וברגע זה תכשיט ששוה אלף דינרין, כן הוא ממש בלימוד התורה, בכל רגע ורגע שהוא לומד ואומר איזו תיבה הוא מקיים מצוות עשה דאורייתא של לימוד התורה, בזו העת הוא לומד מקרא ובו הוא לומד משנה ובוו הלכות. וכן כהאי לענין קיום המצוות, ועבור כל פרט ופרט יש למעלה עונג בפני עצמו. אך מגודל השמחה נולדה לו תוגה, כאשר שידע שימי האדם הם קצרים והוא חושב מי יתן שאוכל ללמוד ולחטוף בזו העת אלפים פעמים כזה, כי הלא ישאר עוד הרבה והרבה יותר מונח להפקר ממה שלקחתי בידי, עכ"ל.

ופתרון מצאנו, שיוכל ללמוד ולחטוף באותו זמן אלפי אלפים וריבי רבבות פעמים ככה. ככתוב בספר כסא מלך לתיקון¹ (תקון פני אות ס): למוד הוזהר בגורסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת, **זה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה כו'.**

עוד כתוב שם: למודו כל השנה אינו כלום אם אינו מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה, **כי שקול הוא כנגד כלם.**

ובפרט בלימוד זוהר הקדוש בשבת קודש שעולה פי אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק התורה של ימי החול. (כפול יבן איש חי² וזבני מרדכי שרעבי זצ"ל)

אשרי הנוכה לחיות עמלו בתורה, הן בנגלה, הן בנסתר בספר זוהר הקדוש והתקונים, וכדאי הוא רשב"י התנא האלוקי זיע"א לפטור את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את הגאולה. (מתוך מכתב בר"ן תרס"א ללימוד הוזהר בשם הגה"ק רבי יצחק יוחם בהגאון החסיד מוה"ר משה יומשע לייב זצ"ל דיסקין)

כידוע, **עשרה מישראל הם כמנין שכניה**, כעשרה לומדים יחד יש להם כח - 385, **מנין שכניה** (ענין גדולי ישראל והוזהר דף יב בתקפ"ה). על כן מי יוכל לשער ולתאר כוחם של יותר מעשרה הלומדים שעוור בוזהר הקדוש, שמצטרף לאין ערוך.

ענין זה רמזו בגמרא (עירובין י"ד): אמר ליה שמואל לרב יהודה שינא חטוף ואכול חטוף ושתי דעלמא דאילנין מינה כהלווא דמיא. אכילה היא רמזו להלכות ושתי היא רמזו **לאגדות שיש בהן סודות התורה שנמשלו לין**, והוא כעין מה שאמרו חז"ל על הפסוק לכו לחמו בלחמי ושתו מין מסכת, לחמי אלו הלכות ושתו וכי' אלו אגדות.

מוכא באקדמות: **וּמְהַפְּקֵינוּ וְנִיְנוּ, בְּכֶסֶף וְנִתְּאָה - וּמְהַפְּקֵינִים וְרוּחִים בְּכוֹסוֹת וְנִיְנוּ. [בְּמֶרְקָת דְּמִקְבְּרָאשִׁית, מְטִיר בִּי יַעֲנֵתָא - וְיוּ עֲסִים שְׁמִקְבְּרָאשִׁית שְׁמֹר בְּקֶבֶב. וְכוּ "וַיִּין" בְּגִימַטְרִיא "סוד", לרמזו שהלומדים תורת החסד יוכלו לשתות מ"יין" המשומר לצדיקים לעתיד לבוא. הלאו ונוכה בב"א.**

מי כעמך ישראל! מה נהדר הראות ולהוודע איך עם ישראל מתגיים ללחום מלחמתה של תורה, מצטרף לחיילים בצבא ה' ע"י הלימוד היומי בוזהר הקדוש. מה מפעים ומרגש להוכיח לתשוקה של העם כולו להביא את הגאולה השלימה כמהרה.

"מפעל הוזהר העולמי" מאז שהתחיל בהפצה של ספרי הוזהר עם 60,000 לומדים עלה מספר הנרשמים ליותר ממש מאות אלף. התחלנו עם 58 מתנדבים וכיום אנו 312 מתנדבים. התחלנו עם 183 שיעורים ונכון להיום מתקיימים כבר למעלה מאלף שיעורים.

המספרים מדברים בעד עצמם מעצימים את הכח של העם המיוחד, כוכבי אור אלו מפננעים בחשכת הגלות ובוראי מקרבים הגאולה.

זה כוחו הרב של הציבור, כח אדיר למעלה מדרך הטבע, כח שמגיע למעלה לשמים כדברי ה"שם משמאל"³ (פרשת תצוה - שנת תר"ס) וז"ל: אך טענת מרדכי אדרבה כאשר קליפת עמלק שולטת בכל מה שתחת השמים, ע"כ אין עצה כי אם **לאחוז למעלה מעולם הטבע, והיינו מסירת הנפש שזה דבר למעלה מן הטבע...** והיא השיבה לך כנס את כל היהודים וצומו עלי. והיינו שמסירת נפשה לבד עדיין אינו מספיק, וכמו תפלת יחיד שאינה בקול ומטעם הנ"ל. **אלא כנס את כל היהודים וצומו עלי ושיהי' כחה כח הציבור**, וכמו שהגיד כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה (בעל האבני נזר מסוכשלות) **כי כח הציבור היא למעלה מהכלי ולשון ציבור היא מלשון ועומדין ועומדים מן הכלי המגביל, עכ"ה**, וע"כ תפלת ציבור היא בקול כי מאחר שאינה נגבלת בכלי ע"כ לעולם היא למעלה מהטבע שהוא תחת השמים ותפלת ציבור היא למעלה מהשמים, והזה שאמרנו ז"ל (ברכות תי) שאין הקב"ה מואס בתפלתו של רבים, **באשר כחה מגיע למעלה מהגבלת הטבע וזאולוית הציבורים שהם לבטא מהשמים, וכאשר תהי' מסתייעת מכה הציבור או חפץ ה' בירא עליה, והסכים עמה מרדכי, עכ"ל.**

ונקדים מספר "שם עולם" (מהפך חיים זצ"ל חלק א - פרק יט) **בענין כח לימוד תורת הנגלה אפילו של יחיד: ושמעתי בשם הגר"א ז"ל פירוש על מה שאמר דוד המלך ע"ה שש אנכי על אמתך כמוצא שלל רב. א' מה הוא לשון שש ולא אמר שמת. ועוד מהו שהמשיל אמרי ה' לשלל. ואמר כך, דלשון ששון בלשון הקודש מונח על דבר שמוגדל השמחה נולד לו תוגה, ובדרך משל, שתי מחנות היו נלחמים אחד נגד השני, ונצח אדם אחד מהנלחמים את כל המחנה שבכנה משום שקלע אל המטרה להראש שלהם [במצביא]. וניתנה לו רשות שיקח את כל השלל לעצמו [בפרס], ואך על איזה שעות אחדות ניתנה לו הרשות. והנה האיש הזה הייתה שמחתו גדולה מאד שהיה שלל רב של כסף וזהב, ועמל בכל כחו בשעות אחדות אלו לאסוף הון רב. אך בנשוא את עיניו, כל מה שהיה רואה שהמחנה גדול מאד וכסף וזהב מונח להפקר עלי ארץ, מגודל שמחתו נולדה לו תוגה בדיעוה שאין לו רק שעות אחדות לזה, והוא חושב מי יתן על עת הזו שיהיה לי כח של עשרה אנשים לאסוף כל השלל תחת רשותי בזמן מועט. כן הוא נענין הוה, דוד המלך ע"ה כאשר שהוא השיג יקר התורה וערכה, ואמר הנחמדים מזהב ומפז רב וגו', היה שמח מאד עליה**

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שיעורים ביוזר הקדוש

שיעורי אור הרשב"י

סביב השעון, 24 שעות ביממה

מפעל "הזוהר העולמי" מייסד בימים אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו ילמדו בעז"ה את הזוהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל, שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער הבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למילגה)

אמרו לנו הז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספה"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל

ע"א) וז"ל: וידוע דלכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,

מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזוהר

במונחים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעז"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואתר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-1300-995 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____

כתובת _____ עיר _____

טלפון _____ נייד _____

יום _____ שעה _____ בהתנדבות? _____

מקום השיעור _____

מסירת שיעור או לימוד _____

נא למלאות ולשלוח בפקס 02-9951300

חלק מהשיעורים:

מול קבר רחל	ליל המישי יום שלישי	הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמין שליט"א
1:30	12:00	הרב מאיר חיים דיון שליט"א, ראש הכולל
1:45	12:15	הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א
2:00	12:30	הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.
2:15	12:45	הרב ברוך גולומבו שליט"א
2:30		ר' יעקב אביטן שליט"א
2:45		

ה' מִכְפֶּלֶה, שְׁלֹא הִיְתָה בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ אֹתוֹ אַחֲרֵת מִכְפֶּלֶה פָּרַט לָזֶה.

וְאִיךָ עַל גַּב שְׁמֻעֲרַת הַמִּכְפֶּלֶה הִיְתָה וְדָא, שְׁהִיא מְעַרְה בְּתוּף מְעַרְה, אֲבָל עַל שֵׁם אַחֲרֵת וְקִרְאָת מְעַרְת הַמִּכְפֶּלֶה, כְּמוֹ שְׁנֵאמֵר. וְאִבְרָהִם יָדַע, וְכִשְׁאֵמֵר לְבָנָי חַת, כִּסֶּה אֶת הַדְּבָר, וְאָמַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעַרְת הַמִּכְפֶּלֶה, עַל שֵׁם שְׁהִיא מְעַרְה כְּפֹלֶה, וְהַתּוֹרָה לֹא קִרְאָה לָהּ אֵלָּא מְעַרְת שְׁדָה הַמִּכְפֶּלֶה כְּרֵאוּי.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה אֶת הַכֹּל שְׁיִמְצֵא הַעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְיִלְהַדְבִּיק זֶה עִם זֶה שְׁיִהְיֶה כְבוֹדוֹ לְמַעֲלָה וְלַמַּטָּה. אֲשֶׁרִי חָלַקְתִּם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בְּהֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְאִבְרָהִם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְהוּא בְּרוּךְ אֶת אִבְרָהִם בְּכֹל. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (תהלים סח) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאֵר, אֲבָל אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁדַרְכֵי כִשְׁרוֹת לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא הַתְּרַצָּה בּוֹ לְקַרְבּוֹ אֵלָיו.

בֹּא רָאֵה, אִבְרָהִם הַתְּקַרֵּב אֵלָיו, וְתִשׁוּקְתוֹ הִיְתָה כֹּל יוֹם בְּזֶה. וְלֹא הַתְּקַרֵּב אִבְרָהִם בְּיוֹם אֶחָד אוֹ בְּפַעַם אַחַת, אֵלָּא מְעַשֵׂיו קִרְבּוּהוּ בְּכֹל יָמָיו מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה, עַד שְׁהִתְעַלָּה בְּדַרְגָּתוֹ.

בְּשֶׁהִיָּה זָקֵן וְנִכְנַס לְדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת כְּרֵאוּי, שְׁכַתוֹב וְאִבְרָהִם זָקֵן, וְאִזּוֹ בָּא בַּיָּמִים, בְּאוֹתָם יָמִים עֲלִיוֹנִים, בְּאוֹתָם יָמִים יְדוּעִים בְּסוּד הָאֲמוּנָה. וְהוּא בְּרוּךְ אֶת אִבְרָהִם בְּכֹל. שְׁמֻשֵׁם יוֹצְאוֹת כֹּל הַבְּרָכוֹת וְכֹל טוֹב.

דְּאִיְהִי מִכְפֶּלֶה. וְכֹלָא קְוִימָא כַּחַד, וּבְגִיגִיָּה קְאָמַר בְּאוֹרַח סְתִים ה' מִכְפֶּלֶה דְלָא הוּי בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא אֶת אַחֲרָא מִכְפֶּלֶה בַר אִיְהִי.

וְאִיךָ עַל גַּב דְּמְעַרְתָּא כְּפֹלֶתָא הוּוּה וְדָאִי דְאִיְהִי מְעַרְתָּא גּוֹ מְעַרְתָּא, אֲבָל עַל שׁוּם אַחֲרָא אִקְרִי מְעַרְת שְׁדָה הַמִּכְפֶּלֶה כְּמָה דְאִתְמַר. וְאִבְרָהִם יָדַע, וְכַד אָמַר לְבָנָי חַת פְּסִי מְלָה וְאָמַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעַרְת הַמִּכְפֶּלֶה, עַל שׁוּם דְּאִיְהִי מְעַרְתָּא כְּפֹלֶתָא, וְאוֹרִייתָא לֹא קִרִי לָהּ אֵלָּא מְעַרְת שְׁדָה הַמִּכְפֶּלֶה כְּדָקָא יָאוּת.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבַד כְּלָא לְאַשְׁתַּפְּחָא הָאִי עֲלִמָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא, וְלֹאֲתַדְבַּקָּא דָּא בְּדָא, לְמַהוּי יְקָרִיָּה לַעֲיִלָּא וְתַתָּא. וְזַפְּאָה חוּלְקִיָּהוֹן דְּצַדִּיקָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרַעֵי כְּהוּ בְּהָאִי עֲלִמָּא וּבְעֲלִמָּא דְאִתִּי:

וְאִבְרָהִם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְי בְּרוּךְ אֶת אִבְרָהִם בְּכֹל. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח (תהלים סח) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ, הָאִי קִרְאֵי אַתְמַר, אֲבָל וְזַפְּאָה הוּא בַר גֵּשׁ דְּאוֹרְחוּי אַתְפְּשָׁרֵן קָמִי קְדִשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיְהוּ אַתְרַעֵי בִיָּה לְקַרְבָּא לִיָּה לְגַבִּיָּה.

תָּא חֲזִי, אִבְרָהִם אַתְקָרִיב לְגַבִּיָּה וְתַאוּבְתִיָּה דִּילִיָּה הוּוּה כֹּל יוֹמוֹי בְּהָאִי, וְלֹא אַתְקָרִיב אִבְרָהִם בְּיוֹמָא חָדָא אוֹ בְּזַמְנָא חָדָא, אֵלָּא עוֹבְדוֹי קָרִיבּוֹ לִיָּה בְּכֹל יוֹמוֹי מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא, עַד דְּאַסְתַּלַּק בְּדַרְגוּי.

כַּד הוּוּה סִיב וְעָאֵל בְּדַרְגִין עֲלֵאִין פְּדָקָא חֲזִי דְכַתִּיב וְאִבְרָהִם זָקֵן, וְכַדִּין בָּא בַּיָּמִים בְּאִינוּן יוֹמִין עֲלֵאִין בְּאִינוּן יוֹמִין יְדִיעָאן בְּרוּזָא דְמַהִימְנוּתָא. וַיְי בְּרוּךְ אֶת אִבְרָהִם בְּכֹל. דְּמַתְמָן נְפָקִין כֹּל בְּרַכָּאֵן וְכֹל טִיבּוֹ.

אשריהם בעלי התשובה, שהרי
בשעה אחת ביום אחד [בפעם אחת]
ברגע אחד קרבים לקב"ה, מה
שלא היה כף אפלו לצדיקים
גמורים שהתקרבו לקב"ה בכמה
שנים. אברהם לא נכנס באותם
הימים העליונים עד שהיה זקן,
כמו שנאמר. וכן דוד, שכתוב
(מלכים א-א) והמלך דוד זקן בא
בימים. אבל בעל התשובה מיד
נכנס ונדבק בקב"ה.

רבי יוסי אמר, שנינו, המקום
שבצלי התשובה עומדים בעולם
ההוא, אין לצדיקים גמורים רשות
לעמד בו, משום שהם קרובים
למלך יותר מכלם, והם מושכים
עליהם ברצון הלב יותר ויבכח רב
להתקרב למלך.

בא ראה, כמה מקומות מתקנים
לקב"ה בעולם ההוא, ובכלם בית
מושבים לצדיקים, כל אחד ואחד
לפי דרגתו כראוי לו.

כתוב (תהלים סח) אשרי תבחר
ותקרב ישכן חצריך, שהקדוש
ברוך הוא מקרב אותם אליו,
שעולים אותם הנשמות ממטה
למעלה ולהאחז בנחלתם שנתקנה
להן. ישכן חצריך - אלו המקומות
והדרגות שבחוצ, ומי הם? כמו
שנאמר (זכריה א) ונתתי לך מהלכים
בין העמדים האלה. וזהו דרגה
בין קדושים עליונים.

ומי שזכאים לדרגה הזו הם
שליחים של רבון העולם, כמו
אותם המלאכים, ותמיד עושים
שליחות ברצון רבונם, משום
שאלו (התקדשו) תמיד בקדשה ולא
נטמאו. כמו כן מי שנטמא בעולם
הזה, הוא מושף עליו רוח טמאה,
וכשיוצאת ממנו נשמתו, מטמאים
אותו, ומדורו בין אותם הטמאים,
ואלו הם המזיקים של העולם.

זכאין אינון מאריהון דתשובה דהא
בשעתא חדא ביומא חדא ברגעא
חדא (דף קכט ע"ב) קריבין לגבי קדשא בריך
הוא, מה דלא הוה הכי אפילו לצדיקים
גמורים דאתקריבו גבי קדשא בריך הוא
בכמה שנין. אברהם לא עאל באינון יומין
עלאין עד דהוה סיב כמה דאתמר. וכן דוד
דכתוב (מלכים א א) והמלך דוד זקן בא בימים.
אבל מאריה דתשובה מיד עאל ואתדבק
ביה בקודשא בריך הוא.

רבי יוסי אמר תנינן אתר דמאריהון
דתשובה קיימי ביה, בההוא עלמא,
צדיקים גמורים לית לון רשו לקיימא ביה,
בגין דאינון קריבין למלכא יתיר מפלהו,
ואינון משכי עליהו ברעותא דלכא יתיר
ובחילא סגינא לאתקרבא למלכא.

תא חזי, כמה אתרין מתוקנין ליה לקודשא
ברוך הוא בההוא עלמא, ובכלהו בי
מותבי לון לצדיקים. כל חד וחד לפום
דרגיה פדקא חזי ליה.

כתוב, (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישכן
חצריך, דקדשא בריך הוא קריב לון
לגביה דסלקין אינון נשמתין מתתא לעילא
ולאתאחדא באחסנתיהון דאתתקנון להו.
ישכן חצריך, אלין אתרין ודרגין לבר, ומאן
אינון, כמה דאת אמר (זכריה א) ונתתי לך
מהלכים בין העומדים האלה. והאי הוא
דרגא בין קדישין עלאין.

ומאן דזכאין לדרגא דא, אינון שליחן
דמארי עלמא כאינון מלאכין ועבדין
שליחותא תדיר ברעותא דמאריהון, בגין
דאלין (אתקדשו) תדיר בקדושה ולא אסתאבו.

כגוונא דא, מאן דאסתאב בהאי עלמא איהו משיף עליה רוח מסאב,

כמו שפמשיף אדם את עצמו בעולם הזה - כף הוא מדורו ונמשך באותו העולם [ואותן רוחות הטמאות מטמאות אותו ומקנסות אותו לניחם].

בא ראה, מי שמתקדש ושומר את עצמו בעולם הזה שלא יטמא, מדורו בעולם ההוא בין אותם קדושים עליונים ועושים תמיד שליחות, ואלו עומדים בחצר, כמו שנאמר (שמות כז) את חצר המשכן.

ויש אחרים שהם בפנים יותר שאינם בחצר, אלא בפית, כמו שנאמר (תהלים סד) נשבעה בטוב ביתך. אמר דוד, נשבעה בטוב ביתך. כיון שאמר לשכן חצריך, למה כתוב נשבעה בטוב ביתך? ישבע בטוב ביתך היה צריך להיות, כמו שכתוב לשכן! אלא הרי שנינו, אין ישיבה בעזרה אלא למלכי דוד לבדם.

ויש מקום לחסידים עליונים שנקנסים לפנים, ומי הם? פכתוב (במדבר א) והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו וגו'. וכמה מדורים על מדורים ואורות על אורות נפרדים בעולם ההוא, וכל אחד מתבייש מאור חברו. כמו שהפעלים נפרדים בעולם הזה, כף גם מקומות ואורות נפרדים בעולם ההוא.

ובא וראה, הרי נאמר שאפלו בעולם הזה, כשאדם ישן על מטתו והנשמות צריכות לשוטט בעולם ויצאו מתוף הגוף, אין כל נשמה ונשמה עולה ומשוטטת לראות בכבוד סבר פני עתיק הימים, אלא כמו שנמשך תמיד וכפי המעשים, כף נשמתו עולה.

וכד נפק נשמתיה מניה מסאבין ליה ומדוריה בין אינון מסאבין ואלין אינון מזיקין דעלמא. כמה דאתמשך בר נש גרמיה בהאי עלמא הכי הוא מדוריה ואתמשך בההוא עלמא (נ"א ואינון רוחי מסאבין מסאבין ליה ואעלין ליה לניחם).

הא חזי מאן דאתקדש ונטיר גרמיה בהאי עלמא דלא אסתאב. מדוריה בההוא עלמא בין אינון קדישין (דף קג ע"א) עלאין ועבדין שליחותא תדיר, ואלין קיימי בחצר כמא דאת אמר, (שמות כז) את חצר המשכן.

ואית אחרנין דאינון לגו יתיר, דלאו אינון בחצר אלא בביתא כמא דאת אמר, נשבעה בטוב ביתך. אמר דוד נשבעה בטוב ביתך, כיון דאמר לשכן חצריך, אמאי פתיב נשבעה בטוב ביתך, ישבע בטוב ביתך מיבעי ליה כמה דכתיב ישכן. אלא הא תנינן לית ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלחודייהו.

ואית אתר לחסידי עליונין דעיילי לגו, ומאי אינון, כדכתיב, (במדבר א) והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו וגו'. וכמה מדורין על מדורין ונהורין על נהורין מתפרשן בההוא עלמא, וכל חד אכסיף מנהורא דחבריה, כמה דעובדין אתפרשן בהאי עלמא הכי נמי דוכתיב ונהורין מתפרשן בההוא עלמא.

והא חזי הא אתמר דאפילו בהאי עלמא כד בר נש נאים על ערסיה, ונשמתין אצטריכו לאתשוטטא בעלמא ונפקו מגו גופא, לאו כל נשמתא ונשמתא סלקא ושטא למחזי ביקר סבר אפי דעתיק יומין, אלא כמא דאתמשיך תדיר וכפום עובדי הכי נשמתיה סלקא.

א' אסתאב איהו נאים ונשמתא נפקא וכל אינון רוחין מסאבין נקטין לה ואתדבקת בהו באינון דרגין תפאין דשטיין בעלמא ואינון מודיעין לה מלין דאינון קריבין למיתי בעלמא, ולזמנין דמודעין לה מלין כדיבן וחייבן בה והא אוקמוה.

וא' זכי בר נש כד איהו נאים, ונשמתיה סלקא אלא ושטיא ובקעא בין אלין רוחין מסאבין, וכלהו מכריזין ואמריין, פנון אתר פנון, לאו דא מסטרנא, ואיהו סלקא בין אינון קדישין ומודעי לה מלה חדא דקשוט. וכד נחתא כל אינון חבילין טריקין בעאן לאתקרבא בהדה למנדע ההיא מלה, ואינון מודעין לה מלין אתרנין, וההיא מלה דנטלא גו אינון קדישין בין אינון (דף ק"ג ע"ב) אתרנין איהו כעבורא גו תיבנא. והאי (פאן) איהו דזכי יתיר בעוד דאיהו קאים ונשמתא קיימא בהאי עלמא.

כגוונא דא כד נפקין נשמתיין מגופא מהאי עלמא, בעאן לסלקא, וכמה תרעין חבילי טהירין קיימי, (1) אי אינון מסטרייהו כלהו אחדין בהו באינון נפשאן ומסרי לון בידי דדומה לאעלא לון בגיהנם.

ולכתר סלקן ואחדן בהו ואינון נטלי להון ומכריזי בהו אלין אינון דעברו על פקודי דמאריהון, וכן שטיין בכל עלמא. ולכתר מהדרי להו לגיהנם, וכן עד תריסר ירחי. לכתר תריסר ירחי משתפכי בההוא אתר דאתחזי לון. אינון נשמתיין דזכו סלקי לעילא כמה דאתמר וזכאן בדוכתייהו.

הא חזי, זכאין אינון צדיקיא דאתגניזו להו כמה טובין לההוא עלמא, ולית אתר

כא ראה, אשרי הצדיקים שנגנזו להם כמה טובות לעולם ההוא, ואין מקום פנימי בכל אותם

אם נטמא - הוא ישן והנשמה יוצאת, וכל אותן רוחות טמאות לוקחות אותה, ונדבקת בהן באותן הדרגות המתחונות שמשוטטות בעולם, והם מודיעות לה דברים שקרובים לבא לעולם. ולפעמים שמודיעים לה דברים כוזבים וצוחקים עליה, והרי פרשה.

ואם זוכה אדם, כשהוא ישן ונשמתו עולה, הולכת ושטה ובוקעת בין הרוחות הטמאות הללו, וכלם מכריזים ואמרים: פנו מקום, פנו. זה אינו מצדנו! והיא עולה בין אותם הקדושים, ומודיעים לה דבר אחד אמת.

ובשיוורת, כל אותם מחנות של ערפוב רוצים להתקרב אליה לדעת אותו הדבר, והם מודיעים לה דברים אחרים. והדבור ההוא שנוטלת בתוף אותם קדושים בין אותם האחרים הוא כתבואה בתוף התבן. וזה [מי] הוא זוכה יותר בעוד שהוא עומד והנשמה עומדת בעולם הזה.

כמו כן כשיוצאות הנשמות מהגוף מהעולם הזה, רוצות לעלות, וכמה שומרי הפתח ומחנות מויקים נמצאים. אם הם מצידם - כלם אווזים בהם באותן הנפשות, ומוסרים אותם בידי דומה להכניסם לגיהנם.

ואחר כך עולות ואוזים בהם, והם נוטלים אותם, ומכריזים בהם: אלו הם שעברו על מצוות רבונם. וכן משוטטות בכל העולם. ואחר כך מחזירים אותם לגיהנם, וכן עד שגים עשר חדשים. אחר שגים עשר חדשים הם שוככים באותו מקום שראוי להם. אותם הנשמות שזכו עולות למעלה, כמו שנתבאר, וזוכות במקומותיהם.

ואין מקום פנימי בכל אותם

פְּנִימָאָה בְּכָל אֵינּוֹן בְּאֵינּוֹן דִּידְעֵי רְזָא
דְּמֵאֲרִיהוֹן וַיְדַעֵי לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ בְּכָל יוֹמָא,
עַל אֲלֵין פְּתִיב, (ישעיה סד) עֵינן לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים
זוֹלַתְךָ, יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ.
מָאִי לְמַחֲפָה לוֹ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (איוב לב) חֲפָה
אֶת אֵיּוֹב בְּדַבְרֵימִי. וְאֵלּוּ הֵם שְׂדוּחִיקִים לְדַבְּרֵי שֶׁל
חֲכָמָה וּמְדִיקִים אוֹתָהּ וּמְחַפִּים
לְדַעַת אֶת בְּרוּר הַדְּבָר, וְהֵם
מְכַרִּים לְרַבּוֹנִים. אֵלּוּ הֵם שְׂרַבּוֹנִים
מִשְׁתַּבְּחִים בְּהֵם בְּכָל יוֹם. אֵלּוּ הֵם
שְׂנַכְסִים בֵּין עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים,
וְאֵלּוּ נַכְסִים בְּכָל הַשְּׁעָרִים
שֶׁל מַעֲלָה, וְאֵינן מִי שְׂיִמְחָה
בִּידָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקִים בְּעוֹלָם הַהָא
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בֹּא רָאָה, אַבְרָהָם נִכְנַס לְדַעַת
וְלַהֲדַבֵּק בְּרַבּוֹנוֹ כְּרֹאֵי לְאַחַר
שֶׁהִקְדִּים אֶת מַעֲשָׂיו שֶׁבְּרֵאשׁוֹנָה,
וְזָכָה לְאוֹתָם הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים,
וְהַתְּבַרְךְ מִהַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת
יוֹצְאוֹת מִשָּׁם, שֶׁכְּתוּב וְה' בְּרַךְ
אֶת אַבְרָהָם כָּל יוֹם. מָה זֶה כָּל
הַמְּקוֹם שֶׁל הַנְּהַר שְׂאֵין פּוֹסְקִים
מִימּוֹ לְעוֹלָמִים.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, בֹּא רָאָה
שֶׁאַבְרָהָם לֹא רָצָה לְהַתְּעַרֵּב עִם
נְשׂוֹת הָעוֹלָם וְלַהֲדַבֵּק בְּשֵׁאר
הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת,
מִשׁוּם שֶׁנְּשׂוֹת שְׂאָר הָעַמִּים
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת הֵם
מִטְּמְאוֹת אֶת הַגְּבָרִים שֶׁלָּהֶם
וְלֹאֹתָם שְׂנֵדְבָקִים בָּהֶם. מִשׁוּם
שֶׁכִּשְׂאַבְרָהָם יָדַע אֶת הַחֲכָמָה,
יָדַע הָעֶקֶר וְהַשְּׂרֵשׁ, וּמֵאִיזָה
מְקוֹם יוֹצְאוֹת וּמִשׁוֹטְטוֹת רִחוּת
טְמְאוֹת בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן הִשְׁבִּיעַ
אֶת עַבְדּוֹ שֶׁלֹּא יִקַּח אִשָּׁה לְבָנוֹ
מִשְׂאָר הָעַמִּים.
מִדְּרַשׁ הַנְּעִלִים

וַיְהִי. רַבָּנן פְּתַחֵי בְּהַאי קְרֵא, (שיר השירים ז) לָכֵה דוּדֵי
נִצַּח הַשְּׂדֵה גְּלִינָה בְּכַפְרִים. תְּנִי רַבָּנן הַיּוֹצֵא
לְדַרְךָ יִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה שֶׁהִיא חוֹבָה שֶׁל יוֹם.

מָאִי לְמַחֲפָה לוֹ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (איוב לב) חֲפָה
אֶת אֵיּוֹב בְּדַבְרֵימִי. וְאֲלֵין אֵינּוֹן דִּידְחִקִין
לְמַלְּה דְחֲכַמְתָּא, וְדִיִּיקִין לָהּ, וּמְחַפְּאֵן לָהּ
לְמַנְדַּע בְּרִירָא דְמַלְּה, וְאַשְׁתַּמּוּדְעָא
לְמֵאֲרִיהוֹן, אֲלֵין אֵינּוֹן דְּמֵאֲרִיהוֹן מִשְׁתַּבַּח
בְּהוֹן בְּכָל יוֹמָא, אֲלֵין אֵינּוֹן דְּעֵאלִין בֵּין
עֲלֵאִין קְדִישִׁין, וְאֲלֵין עֵאלִין כָּל תְּרַעֵי
דְּלַעֲיָלָא וְלִית מָאן דִּימְחֵי בִידְהוֹן, זַכָּאָה
חוֹלְקֵיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתֵּי.

תָּא חֲזִי, אַבְרָהָם עָאֵל לְמַנְדַּע וְלֹאֲתַדְבְּקָא
בְּמֵאֲרִיָּה פְּדָקָא יְאוּת לְבַתְרָא דְאַקְדִּים
עוֹבְדֵי בְּקַדְמִיתָא, וְזָכָה בְּאֵינּוֹן יוֹמִין עֲלֵאִין,
וְאַתְּבַרְךְ מֵאַתְרָא דְכָל בְּרַכָּאן נְפָקֵי מִתְּמָן,
דְּכְתִיב וַיִּי בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם כָּל יוֹם.
אַתְרָא דְנִתְרָא דְלֹא פְּסָקֵי מִיּוֹמֵי לְעֵלְמִין.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא תָא חֲזִי, דְאַבְרָהָם לֹא בְעָא
לְאַתְעַרְבָא בְּנִשְׂי עֵלְמָא וְלֹאֲתַדְבְּקָא
בְּשֵׁאר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, בְּגִין
דְּנִשְׂיָא דְשֵׁאר עַמִּין עוֹבְדֵי עַבּוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת אֵינּוֹן סָאֲבִין לְגוֹבְרִיָּהוּ וְלֹאֲיִנּוֹן
דְּמֵתַדְבְּקִין בְּהוֹן, בְּגִין דְּכַד אַבְרָהָם יָדַע
חֲכַמְתָּא, יָדַע עֲקָרָא וְשֵׁרְשָׁא וּמֵאֵן אֲתֵר נְפָקֵי
וְשִׁטְיִין רוּחֵי מִסָּאֲבִין בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא אוֹמְרֵי
לְעַבְדֵיהּ דְּלֹא יִסַּב אֶתְתָּא לְבְרִיָּה מִשְׂאָר עַמִּין.

מִדְּרַשׁ הַנְּעִלִים

וַיְהִי. רַבָּנן פְּתַחֵי בְּהַאי קְרֵא, (שיר השירים ז) לָכֵה דוּדֵי
נִצַּח הַשְּׂדֵה גְּלִינָה בְּכַפְרִים. תְּנִי רַבָּנן הַיּוֹצֵא
לְדַרְךָ יִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה שֶׁהִיא חוֹבָה שֶׁל יוֹם.

ותפלת הדרך על הדרך שהוא עושה. ותפלה שיחזור לביתו לשלום. ולימא להו להגי שלשה, אפילו באחד יכיל למעבדיה, דתגינן כל שאלותיו של אדם יכיל למקבלינהו בשומע תפלה.

אמר רבי יהודה כל עובדוי דבר גש פתיבין בספרא, הן טב הן ביש, ועל פלהון עתיד למיתן דינא, דתגינן אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב, (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך, אותם הדברים שעשה הגולם שאינו משגיח בעולם הבא, כולם ראו עיניך שעיינת בהם. ועל ספרך כולם יכתבו, ליתן עליהם דין וחשבון לעולם הבא, הלכך יקדים אדם תפלתו תמיד ויועיל ליה.

אמר רבי יצחק אין אדם עושה עבירות אלא מי שהוא גולם ולא אדם, והיינו ההוא דלא מסתפל בנשמתא קדישא, אלא כל עובדוי כהאי בעירא דלא משגחת ולא ידעת. אמר רבי בון, וכי גולם מתקרי דוד דאמר האי פסוקא.

אמר לו רבי יצחק אדם הראשון אמרו, גלמי ראו עיניך, קודם שזרקת בי נשמה, ראו עיניך למעבד בדיוקני בני נשא דדמו לי. ועל ספרך כלם יכתבו, מאן אינון. ימים יוצרו, כהאי צורה דידך. ולא אחד בהם דלא אשתאר חד מנהון.

אמר רבי בון, למה. אמר ליה תא חזי, פלהו דדמו ליה או ברמיזא דיליה, לא מתו במיתת נפשהון, וכלהו לקו כההוא עניינא ממש.

תא חזי, אמר רבי יהודה דיוקניה דאדם הראשון ופשירוניה הוה כזהרא דרקיעא עלאה דעל גבי שאר רקיעי, וככהוה נהורא דגניז קדשא בריך הוא לצדיקניא לעלמא דאתי, וכל אינון דהו רמיזא ביה מדיוקניה דאדם הראשון ביה לקו ומיתו.

דמותו של אדם הראשון ויפיו היה כזהר הרקיע העליון שעל גבי שאר הרקיעים, וכאותו האור שגזו הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעולם הבא. וכל אותם שהיו רמוזים בו מדמותו של אדם הראשון, בו הם לקו ומתו.

תפלה שהיא חובה של יום, ותפלת הדרך על הדרך שהוא עושה, ותפלה שיחזור לביתו לשלום. ויאמר את השלשה האלו, אפילו באחד יכול לעשותו, ששנינו, כל שאלותיו של אדם יכול לכלל אותן בשומע תפלה.

אמר רבי יהודה, כל מעשיו של אדם כותובים בספר, הן טוב והן רע, ועל כלם עתיד לתת את הדין. ששנינו, אמר רב יהודה אמר רב, מה שכתוב (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך - אותם הדברים שעשה הגולם, שאינו משגיח בעולם הבא, כלם ראו עיניך שעיינת בהם. ועל ספרך כלם יכתבו - לתן עליהם דין וחשבון לעולם הבא. הלכך יקדים אדם תפלתו תמיד ויועיל לו.

אמר רבי יצחק, אין אדם עושה עבירות אלא מי שהוא גולם ולא אדם, והיינו אותו שלא מסתפל בנשמה הקדושה, אלא כל מעשיו כההוא הו שאין משגחת ואין ידעת. אמר רבי בון, וכי גולם נקרא דוד שאמר את הפסוק הזה?

אמר לו רבי יצחק, אדם הראשון אמרו, גלמי ראו עיניך. קדם שזרקת בי נשמה, ראו עיניך לעשות בדמותי בני אדם שיידמו לי. ועל ספרך כלם יכתבו, מי הם? ימים יוצרו, בצורה הזו שלי. ולא אחד בהם, שלא נשאר אחד מהם.

אמר רבי בון, למה? אמר לו, בא ראה, כלם שדמו לו או ברמז שלו, לא מתו במיתת נפשם, וכלם לקו באותו ענין ממש.

בא ראה, אמר רבי יהודה, דמותו של אדם הראשון ויפיו היה כזהר הרקיע העליון שעל גבי שאר הרקיעים, וכאותו האור שגזו הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעולם הבא. וכל אותם שהיו רמוזים בו מדמותו של אדם הראשון, בו הם לקו ומתו.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדין (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון מה הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוֹי וּבְסִתְרָא אֲהֵלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

שיעורי "אור הרשב"י שיעורים בזוהר הקדוש ככל הארץ

			אדם 1	1 שים שלום, החצב	הרב רפאל שליט"א	מוצש"ק 20:30-22:30
			אלעד 10	1 ר מאיר 6, 1 וזניץ, רשב"י 11 1 ומר לאברהם, בן קוסטא 19 7 שער התורה, רבי יהודא הנשיא 32	הרב דוד בובליל שליט"א הרב פקשו שליט"א הרב יוסף עמר שליט"א הרב דניאל סולמני שליט"א	03-9093139 שבת 8:30-9:00 כל יום 9:00-9:30
			אשדוד 1	1 קדושי אשדוד, רובע ג	הרב משה ארמוני שליט"א	יום ה' 10:00-12:00
			אשקלון 2	1 אהבת אחים, הציונות 72 1 אהל הדל, חובבי ציון 451	הרב יעקב בן שמעון שליט"א הרב יהודה בן דוד שליט"א	יום ד' 9:00-10:15 077-7800949
			באר יעקב 1	1 חזון איש, חזון איש 9	הרב יצחק כהן שליט"א	יום ה' 19:30-21:00
			באר שבע 1	1	הרב שלמה מלכה שליט"א	050-2201073
			בית אליעזר 1	1 התנ"ך	הרב יצחק כהן שליט"א	יום ד' 21:15-22:30
			בית לחם 50	50 קבר החל,	א ה' מהנין עד השקיעה	
			בית שאן 7	7 נר דוד ואהל רחל, השבעה,	הרב דוד לוי שליט"א	כל יום 16:50-17:50
			בית שמש 115	1 עשרת ישיעה האלמון, 7 אור הרשב"י, נחל לכיש 24/3, רמה א 1 אור הרשב"י, נחל לכיש 24/6, רמה א 1 אור הרשב"י, נחל לכיש 9/3, רמה א 1 אור הרשב"י, נחל ניצנים 12/10, רמה א	הרב שמואל אהרן פישר שליט"א הרב איתן כהן שליט"א	שבת 10 דקות לאחר קבלת שבת כל יום 21:00
			2 עשרת ישיעה האלמון	1 שנתת חיים, נחל שורק, רמה א	הרב דוד כהן שליט"א	יום ה' 21:00-21:30
			7 עשרת ישיעה האלמון	1 עשרת ישיעה האלמון	הרב איתמר ברום שליט"א	שבת 15 ד' למנחה 15 ד' א.ערבית
			1 עשרת ישיעה האלמון	7 עשרת ישיעה האלמון נחל לכיש 24, רמה א	הרב אייל גולמבו שליט"א	ליל שבת 20:30-21:30
			1 עשרת ישיעה האלמון	1 אור הרשב"י, נחל לכיש 24/3, רמה א 1 אור חמון, נחל קישון 19/14, רמה א 1 ביאלע לענטשטא, נהר הירדן 28, רמה ב 1 עין גדי, נחל עין גדי 36/7, רמה א	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	ליל שבת 15 דקות לפני מנחה ליל שבת 20:00-20:15
			7 עשרת ישיעה האלמון	7 תולדות אהרן, רמה ב	הרב גיל ניסים צמרי שליט"א	מוצש"ק 22:00
			7 תפארת הנחל, דח' אור שמש 3, קריה חרדית	1 אור הרשב"י, מור"ל דוסקין 7/16, קריה חרדית	הרב מאיר חיים דיין שליט"א	שבת 10 דקות לאחר התפילה
			7 כולל אהל אסתר	7 כולל אהל אסתר	הרב דוד גוירצמאן שליט"א	לאחר תפילת העין ליל שבת לאחר הסעודה
			2 בחלת חן, רמבע"ג, רמה ב	7 כולל הצות מגני ומצלי		כל יום 2:00-5:00
			1 אנשי נחל נובע נהר הירדן 34, רמה ב	2 בחלת חן, רמבע"ג, רמה ב		יום ג' 20:30
			7 נחל אמונה קיעשניץ, רבי יהושע, רמה ב	1 אור הרשב"י, נחל אוריה 7/3, רמה א 1 אור הרשב"י, נחל לכיש 24/8, רמה א	הרב ישראל חיים קאהן שליט"א הרב אליהו פלדמן שליט"א הרב ניר סייג שליט"א	כל יום 8:00-9:00
			1 וויניץ, רבי הושע, רמה ב			שבת לאחר הסעודה יום ב' 13:30